

Medlem, der har stillet Forslagene (P. G. C. Jensen), vil hævde, hvad han hævdede ved 1ste Behandling, at det er et stort og ret omfattende Arbejde, som man forlanger af Lægerne, er jeg vedblivende af den Anskuelse, at det ikke kan blive saa overdrevent vanskeligt for dem at udføre det. Det ærede Medlem nævnedes i Dag det vanskelige ved at faa at vide, hvor mange Personer den tilskadekomne var pligtig til at forsørge, og ligesaa, hvorvidt Ulykkestilfældet omfattedes af Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde; det var særlig de to Punkter, som det ærede Medlem fremdrog i Dag. Nu forekommer det mig ikke at være saa overordentlig vanskeligt for en Læge at faa at vide, hvor mange Personer den vedkommende mener, at han er pligtig til at forsørge. Og Lægen har jo ingen Forpligtelse til selv at undersøge, hvorvidt Oplysningerne ere rigtige, han maa tage for gode Varer, hvad den Mand siger, der er kommen til Skade. Det ærede Medlem vilde dernæst hævde, at Loven af 7. Januar 1898 skulde være ganske ubekendt for Lægerne. Det er dog vistnok en stor Fejltagelse, Lægerne maa tværtimod have overordentlig meget at gøre med denne Lov, idet de jo skulle udstede Attester for Ulykkestilfælde, som falde ind under den. Jeg tror, at næst efter Arbejderne, er det Lægerne, der kende Loven allerbedst, saa det vil ikke være forbundet med store Vanskeligheder for dem at sige, om de mene, at et vist Ulykkestilfælde kommer ind under den, og skulde de en Gang tage fejl, vil der jo ikke ske dem noget ondt af den Grund. Jeg maa i hvert Fald fraa mine Meningsfæller at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen).

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne.

Ændringsforslaget til § 1 af P. G. C. Jensen (se ovenfor)
forkastedes med 29 Stemmer mod 23.

Ændringsforslaget til § 1 af Rottbøll (se ovenfor)
vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg C.), saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 2 af P. G. C. Jensen (se ovenfor) ansaas for
forkastet med 29 Stemmer mod 23.

Lovforslagets § 2 samt §§ 3—6 (se Tillæg C.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 96 af 23. Maj 1902 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Dette Lovforslag, som vedrører Spørgsmaal, der ere velkendte for Rigsdagen, er fremkommet ved privat Initiativ i Folketinget og tiltraadt af mig, da jeg vedblivende maa finde det heldigst og rigtigst at indføre denne Ændring. Der er ikke Tvivl om, at den nugældende Bestemmelse i mange Tilfælde rammer haardt Folk, der have vist vedholdende og stærk Iver for at holde sig fri for Fattigvæsenet.

Da Sagen sidst var for i dette høje Ting, viste der sig heller ikke ringe Stemning for at gaa til en saadan Ændring, som her er foreslaaet, og Forslagsstillerne haabe, at det nu vil vise sig, at denne Stemning er saa stærk, at man kan naa til Enighed paa dette Punkt. Det skulde meget glæde mig, hvis det skulde vise sig, at Forslagsstillerne have Ret i at nære dette Haab. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Johnsen: Da et Lovforslag om Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven i Rigsdagssamlingen 1901—02: var til Forhandling i Rigsdagen, var det navnlig det Punkt, hvorom der var Unighed mellem Tingene, om det Tidsrum, i hvilket det kræves, at vedkommende skal holde sig fri for Fattigvæsenet, burde nedsættes fra 10 Aar til 5 Aar. Landstinget fastholdt de 10 Aar, navnlig ud fra den Betragtning, at vedkommende for at opnaa det Gode, det er